

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.7.2025
COM(2025) 559 final

2025/0235 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för perioden 2028–2034 av villkoren för genomförandet av unionens stöd till den gemensamma fiskeripolitiken, till europeiska världshavspakten och till unionens havs- och vattenbrukspolitik som en del av Nationella och regionala partnerskapsfonden som fastställs i förordning (EU) [NRP-fonden]

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den 16 juli 2025 antog kommissionen ett förslag om nästa fleråriga budgetram för perioden 2028–2034. Förslaget inbegriper stöd till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, den europeiska världshavspakten och unionens havs- och vattenbrukspolitik som en del av Nationella och regionala partnerskapsfonden (*fonden*).

Sådan finansiering är en viktig möjliggörande faktor för generationsväxling och energiomställningen inom fisket, en hållbar vattenbruksverksamhet och bearbetning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter, en hållbar blå ekonomi i kust-, ö- och inlandsområden, kunskap om havsfrågor, utbildning i verksamheter med anknytning till den blå ekonomin, resiliens i kustsamhällen och i synnerhet i det småskaliga kustfisket, en förstärkning av internationell världshavsförvaltning och havsobservation, och för att skapa säkra, trygga, rena och hållbart förvaltade hav och oceaner.

Fonden kommer att bidra till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken enligt vad som avses i artikel 43.2 i EUF-fördraget och artikel 2 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken] samt till den verksamhet som fastställs i den europeiska världshavspakten.

Som en global världshavsaktör och världens femte största producent av fisk och skaldjur har unionen ett betydande ansvar för att skydda och bevara världshaven och deras resurser och nyttja dem på ett hållbart sätt.

Vidare är trygga och säkra hav och oceaner av grundläggande betydelse för effektiva gränskontroller och för den globala kampen mot brottslighet till sjöss, och åtgärderna på detta område är en reaktion på medborgarnas oro vad gäller säkerhetsfrågor.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Den gemensamma fiskeripolitiken, den europeiska världshavspakten och havspolitikerna och regleringen av vattenbruket kommer att samverka inom ramen för den nationella och regionala partnerskapsplanen (*NRP-plan*) och dess enhetliga regelverk. Planen kommer att vara beroende av ändamålsenligheten hos en väl synlig EHFVF (Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden). Fonden har bidragit till att uppnå ett hållbart fiske och bevara marina biologiska resurser. Fonden stöder också arbetet för att uppnå FN:s mål 14 för hållbar utveckling ("bevara och nyttja oceanerna, haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt för en hållbar utveckling"), i enlighet med EU:s åtaganden. Därför kommer den gemensamma fiskeripolitiken, världshavspakten, havspolitikerna och vattenbruket, samtidigt som de kommer ha en nära koppling till NRP-planen, att behålla sin oberoende rättsliga grund som fastställs i artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).

För ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av de åtgärder som stöds av NRP-planen, däribland åtgärder inom fiske- och havsrelaterad verksamhet, krävs en god förvaltning och partnerskap mellan alla aktörer inom sektorn, samtidigt som det är viktigt att det stöd som ska vägleda sektorns energiomställning under de kommande åren utnyttjas på ett ändamålsenligt sätt och att den avgörande roll som haven och deras ekosystem spelar när det gäller att tillhandahålla tjänster utanför fiskerisektorn – där funktionen hos kolsänkor bör beaktas och stärkas på ett genomgripande sätt – erkänns.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den gemensamma fiskeripolitiken, världshavspakten och havs- och vattenbrukspolitiken har som mål att förbättra synergier och samstämmigheten med andra åtgärder som bidrar till livsmedelstrygghet, bevarande och återställande av biologisk mångfald och akvatiska ekosystem, och till alla dimensioner vad gäller världshavet enligt det nationella och regionala partnerskapet (*NRP-plan*), framför allt stödåtgärder inom ramen för sammanhållningspolitiken och jordbrukspolitiken samt Europeiska konkurrenskraftsfonden och fonden för Europa i världen. Komplementariteten mellan de politikområden som omfattas av denna förordning rör främst investeringar i stödet till kustområden, stödet till kompetens, utbildning, arbetsvillkor och sektorns attraktionskraft.

Detta förslag är också förenligt med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken när det gäller att tillhandahålla livsmedel och är ett viktigt bidrag till de övergripande ambitionerna att trygga livsmedelsförsörjningen genom att upprätthålla en välfungerande inre marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter och hållbarhet (gemensam marknadsordning, liknande den på jordbruksområdet). När det gäller landsbygdsutveckling är synergier och överlappningar möjliga när det handlar om vattenbruksverksamhet och/eller kustområden, men sådant stöd är fortfarande begränsat och fler insatser krävs för att stärka dessa synergier.

Förslaget och dess mål är förenliga med unionens politik, i synnerhet miljö-, klimat-, sammanhållnings-, jordbruks-, social-, marknads- och handelspolitiken.

Förslaget är även förenligt med de initiativ som fastställs i världshavspakten som en integrerad strategi för finansiering och havsorienterade policyer som omfattar ett brett spektrum av element: bevarande av marina biologiska resurser som en av EU:s fem exklusiva befogenheter, återställande av den marina biologiska mångfalden, förvaltning av och innovation inom fiske och hållbar vattenbruksverksamhet, den gemensamma fiskeripolitikens genomförandeåtgärder, kunskap om havet, sjöfartsskydd, livsmedelstrygghet, utveckling och utbyggnad av en konkurrenskraftig och hållbar blå ekonomi inbegripet havsenergi, bioteknik och avsättning, skydd av kulturarv under vatten, stöd till andra sektorer och industrier inom den blå ekonomin så att de blir klimatneutrala, användning av smarta lösningar samt stöd till havsplanering.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artiklarna 42, 43.2, 91.1, 100.2, 173.3, 175, 188, 192.1, 194.2, 195.2 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I synnerhet gäller följande:

Artiklarna 38 och 43.2 i EUF-fördraget ger unionen befogenhet att fastställa och genomföra en gemensam jordbrukspolitik (GJP) och en gemensam fiskeripolitik (GFP). I artikel 39 i EUF-fördraget fastställs målen för den gemensamma jordbrukspolitiken vilka går ut på att höja produktiviteten inom jordbruket, tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, stabilisera marknaderna, trygga försörjningen och tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser. Genom artikel 42 i EUF-fördraget ges unionen möjlighet att fastställa i vilken utsträckning unionens konkurrensregler och regler om statligt stöd är tillämpliga på produktion av och handel med jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget.

I artikel 175 i EUF-fördraget förtecknas strukturfonderna, som ska stödja strävandena att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning – utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, Europeiska socialfonden,

Europeiska regionala utvecklingsfonden. Enligt artikel 177 i EUF-fördraget ”ska Europaparlamentet och rådet [...] fastställa strukturfondernas uppgifter, huvudmål och organisation, vilket kan omfatta en omgruppering av fonderna.”

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Bevarandet av marina resurser är en exklusiv befogenhet för EU, och unionen har därigenom ett ansvar vad avser beslutsfattande och finansiering. Förslagets bestämmelser genomförs inom ramen för delad förvaltning, direkt förvaltning och indirekt förvaltning, i enlighet med budgetförordningen.

Den gemensamma fiskeripolitiken, världshavspakten, och förordningen om havspolitik och vattenbruket stöds av subsidiaritetsprincipen. Vid delad förvaltning delegerar kommissionen den strategiska delen av programplanering och genomförande till medlemsstaterna och regionerna. Delad förvaltning begränsar också EU:s åtgärder till vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Delad förvaltning syftar till att säkerställa att beslut fattas så nära medborgarna som möjligt och att åtgärder på EU-nivå är berättigade med hänsyn till specifika möjligheter och särdrag på nationell, regional och lokal nivå. Delad förvaltning för EU närmare medborgarna och sammankopplar lokala behov med europeiska mål. Vidare medför delad förvaltning ett ökat egenansvar för EU:s mål, eftersom medlemsstaterna och kommissionen delar beslutsbefogenheter och ansvar

- **Proportionalitet**

I enlighet med proportionalitetsprincipen går förslaget till förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de mål som anges den föreslagna förordningen (EU) [...] om en nationell och regional partnerskapsfond.

De föreslagna bestämmelserna är förenliga med proportionalitetsprincipen eftersom de är ändamålsenliga, ”nödvändiga och inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen existerar.”

Förslaget syftar till att förbättra tidigare förenklingsinsatser genom att ytterligare harmonisera och konsolidera reglerna.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av villkoren för den gemensamma fiskeripolitiken, den europeiska världshavspakten, havspolitik och vattenbruket. Den framtida fonden bör fortsätta att vara det viktigaste instrumentet för att tillhandahålla finansiering för att stödja ett ambitiöst genomförande och uppnå ambitiösa resultat inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, och därvid fortsätta satsningen på att nå konkreta resultat vad gäller unionens mål, både inom EU och internationellt. Den gemensamma fiskeripolitiken är av grundläggande betydelse för unionen som en av de fem exklusiva befogenheter som anges i artikel 3 i EUF-fördraget: regelverkets sammansättning, kombinerat med omställningsstödet, har visat sig vara effektivt för att bevara fiskbestånden eller få dem att återgå till sunda nivåer – särskilt där utvecklingen framåt har gått långsammare – och för att främja ett hållbart vattenbruk. Bevarandet av marina resurser är en exklusiv befogenhet för EU och unionen har därigenom ett ansvar vad avser beslutsfattande och finansiering. Detta kommer att kräva fortsatta stödåtgärder för att tillhandahålla evidensbasen för bevarandeåtgärder och förvaltning av fiskbestånd, datainsamling och tillhandahållande av vetenskaplig rådgivning och kunskap samt för att bidra till genomförandet av den reviderade kontrollförordningen. Eftersom negativa externa effekter och fluktuerande miljöfaktorer numera är normen för fiskerisektorn är det särskilt viktigt att lämpliga finansiella medel har införts för att stödja anpassningen, när så krävs, och möjliggöra en mer strategisk planering vad gäller innovation och främjandet av agendan för

hållbar utveckling inom fiske och vattenbruk. Detta måste styras och stödjas på lämpligt sätt. Fiske och vattenbruk är en integrerad del av EU:s livsmedelsproduktion.

EU:s medlemsstater förfogar tillsammans över världens största exklusiva ekonomiska zon. Vi har därför en skyldighet – och möjlighet – att ta ledningen och främja målen för våra flaggskeppsinitiativ och tillhörande åtgärder utanför Europa. Därför behöver vi också fortsatt finansiering av det internationella samarbetet inom partnerskapsavtalen om hållbart fiske och de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, som skapar de lämpliga verktygen och möjliggör resultat samt främjar höga globala standarder och tar EU:s agenda för världshavsförvaltning framåt. EU:s kustsamhällen har störst exponering för klimatförändringar och är också sårbarast, och behöver därför vårt stöd och vår vägledning – resilienta kuster tillsammans med social resiliens är avgörande (särskilt när det gäller begränsning av/anpassning till klimatförändringar). Företag som är verksamma inom den blå ekonomin, vare sig det gäller transport, energi eller turism, har gemensamma behov.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

De preliminära resultaten av efterhandsutvärderingen av EHFF-förordningen (2014/07–2014/20) och halvtidsutvärderingen av EHFVF-förordningen (2021–2027) visar att föregående EU-fonder med inriktning på liknande stödområden har en positiv inverkan på fiskeri- och vattenbrukssektorerna och har bidragit till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet bevarandet av marina biologiska resurser, särskilt genom förbättring av kontroll och verkställighet vad gäller fisket samt datainsamling. De har också bidragit positivt till havspolitikerna, den internationella världshavsförvaltningen och utvecklingen i kustsamhällen och till en hållbar blå ekonomi.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen samarbetade aktivt med berörda parter i initiativets process, bland annat genom särskilda evenemang och offentliga samråd, i enlighet med motsvarande kapitel i motiveringen till förslaget till förordning (EU) [...] om en nationell och regional partnerskapsfond.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Information om kommissionens användning av extern expertis finns i motsvarande kapitel i motiveringen till förslaget till förordning (EU) [...] om en nationell och regional partnerskapsfond.

- **Konsekvensbedömning**

Information om kommissionens konsekvensbedömning finns i motsvarande kapitel i motiveringen till förslaget till förordning (EU) [...] om en nationell och regional partnerskapsfond.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Initiativet förväntas bidra till en betydande minskning av den administrativa bördan och kostnaderna samt till ökad effektivitet i genomförandet av unionsstödet, se även motsvarande kapitel i motiveringen till förslaget till förordning (EU) [...] om en nationell och regional partnerskapsfond.

- **Grundläggande rättigheter**

Unionsstödet kommer att genomföras i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen, i enlighet med artikel 2 a i förordning (EU, Euratom) 2020/2092, se även motsvarande avsnitt i motiveringen till förslaget till förordning (EU) om ett nationellt och regionalt partnerskap.

Jämsides med förordningen om villkorlighet, som kommer att fortsätta att tillämpas på hela EU-budgeten, innehåller denna förordning kraftfulla skyddsåtgärder för att säkerställa att medlen genomförs i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen, i enlighet med artikel 2 a i förordning (EU, Euratom) 2020/2092. Införandet i de framtida planerna av reformer som är kopplade bland annat till rekommendationerna i rapporten om rättsstatsprincipen förväntas också förbättra skyddet av de grundläggande rättigheterna och stärka efterlevnaden av stadgan.

Detta initiativ kommer också att vara förenligt med principerna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

/

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Unionsstödet enligt detta förslag kommer att genomföras genom delad förvaltning, av medlemsstaterna, och genom direkt/indirekt förvaltning, av kommissionen. Genomförandet av unionsstödet kommer att övervakas genom den prestationsram som är tillämplig för den fleråriga budgetramen 2028–2034 och som fastställs i förslaget till förordning (EU) [...] [prestationsramen].

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Majoriteten av reglerna om resultat och genomförande när det gäller stöd till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, den europeiska världshavspakten och unionens havs- och vattenbrukspolitik som en del av Nationella och regionala partnerskapsfonden omfattas av förordning (EU)[NRP-förordningen].

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

/

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för perioden 2028–2034 av villkoren för genomförandet av unionens stöd till den gemensamma fiskeripolitiken, till europeiska världshavspakten och till unionens havs- och vattenbrukspolitik som en del av Nationella och regionala partnerskapsfonden som fastställs i förordning (EU) [NRP-fonden]

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42, 43.2, 91.1, 100.2, 173.3, 175, 188, 192.1, 194.2, 195.2 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Detta unionsstöd kommer att tillhandahållas inom ramen för Nationella och regionala partnerskapsfonden, i enlighet med de regler som gäller för den fonden och som fastställs i [förordning (EU) [NRP-fonden].
- (2) Unionens stöd bör även bidra till den verksamhet som anges i den europeiska havspakten och bidra till unionens mål om hållbarhet för haven och till klimatneutralitetsmålen, till hållbarhet, konkurrenskraft och resiliens i Europeiska unionens fiskeri- och vattenbrukssektor, till den europeiska blå ekonomins hållbarhet, resiliens och konkurrenskraft, till kust- och ösamhällenas samt de yttersta randområdenas resiliens samt till förbättrad världshavsförvaltning och havsobservation, även genom Copernicus, unionens jordobservationsprogram och dess havsrelaterade tjänster.
- (3) Nationella och regionala partnerskapsfonden bör bidra till att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens miljömässiga, ekonomiska, sociala och sysselsättningsrelaterade mål, i enlighet med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013³. Sådant stöd bör säkerställa att fiskeverksamheten är hållbar på lång sikt

¹ EUT C , , s. . .

² EUT C , , s. . .

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

och förvaltas på ett sätt som är förenligt med de mål som anges i artikel 2 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

- (4) De initiativ som fastställs i den europeiska världshavspakten måste stödjas och främjas med investeringar och finansiering från privata och offentliga källor. En integrerad strategi för finansiering och havsrelaterad politik kommer att omfatta en bred uppsättning element, t.ex. bevarande av marina biologiska resurser som en av EU:s fem exklusiva befogenheter, bevarande och återställande av marin biologisk mångfald, förvaltning av och innovation inom fiskeri- och vattenbruksverksamhet som syftar till hållbarhet och resiliens inom dessa sektorer, verksamhet för att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken, generationsväxling, kunskap om haven och havsobservation, sjöfartsskydd, livsmedelstrygghet, utveckling och utbyggnad av en konkurrenskraftig och hållbar blå ekonomi, inbegripet men inte begränsat till havsenergi, bioteknik och avsaltning, skydd av kulturarv under vatten och vid kuster, stöd till andra sektorer och industrier inom den blå ekonomin så att de blir klimatneutrala, och användning av smarta lösningar med nollutsläpp, med utgångspunkt i vetenskap och strategin för havsforskning och havsinnovation, såväl som stöd till fysisk planering i kust- och havsområden och regionalt samarbete i havsområden samt hållbar och resilient territoriell utveckling i kust- och ösamhällen och i de yttersta randområdena.
5. Det småskaliga kustfisket bedrivs av marina fiskefartyg och inlandsfiskefartyg med en största längd på under tolv meter och utan användning av släpredskap, och av fiskare som fiskar utan fartyg, däribland skaldjurssamlare. Denna sektor står för nästan 75 % av alla fiskefartyg som är registrerade i unionen och nästan hälften av all sysselsättning inom fiskerisektorn och är en viktig del av den ekonomiska strukturen i kustområdena. Aktörer inom det småskaliga kustfisket är särskilt beroende av sunda fiskbestånd som huvudsaklig inkomstkälla. Därför bör det småskaliga kustfiskets särskilda behov och bidraget till fiskets miljömässiga, ekonomiska och sociala hållbarhet, enligt definitionen i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, tas upp i de nationella och regionala partnerskapsplanerna (*NRP-planer*) i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) [...] om ett nationellt och regionalt partnerskap.
6. Med målet att främja hållbara fiskemetoder bör medlemsstaterna sträva efter att ge aktörer från småskaligt kustfiske förmånsbehandling genom en stödnivå på maximalt 100 %.
7. Medlemsstaterna bör i sina NRP-planer beakta den verksamhet som fastställs i den europeiska världshavspakten med avseende på bevarande och återställande av marina biologiska resurser, återställande av marin biologisk mångfald, förvaltning av och innovation inom hållbart fiske och vattenbruk, med utgångspunkt i innovativa lösningar som tas fram genom forskning och vetenskap, sjöfartsskydd, utveckling av en konkurrenskraftig och hållbar blå ekonomi, samtidigt som kust- och ösamhällen skyddas och ges egenmakt samt främjande av regionalt havssamarbete på havsområdesnivå.
8. Möjlighet bör ges att stödja åtgärder med anknytning till fiske, vattenbruk och blå ekonomi som bidrar till uppnåendet av unionens miljömål och mål för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, inbegripet energiomställningen för alla sektorer.
9. Den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, som inrättas genom förordning (EU) nr 1379/2013, är en hörnsten i den gemensamma

fiskeripolitiken och spelar en avgörande roll för att säkerställa stabilitet och öppenhet på EU:s fiskeri- och vattenbruksmarknader. I detta avseende bör medlemsstaterna i sina NRP-planer beakta stöd, framför allt för inrättande och förstärkning av producentorganisationer, genomförande och verkställighet när det gäller handelsnormer samt insamling och spridning av marknadsuppgifter på nationell nivå.

10. Den gemensamma fiskeripolitiken bygger på vetenskapligt baserat beslutsfattande och fullgörandet av lämpliga kontroller och på nolltolerans i fråga om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Medlemsstaterna bör ges stöd för att genomföra den motsvarande EU-lagstiftningen och säkerställa att verksamhet på dessa områden planeras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs särskilda villkor för genomförandet av unionsstödet i enlighet med de allmänna målen i artikel 2 i förordning (EU) [...] om ett nationellt och regionalt partnerskap, särskilt led d. Unionsstödet ska bidra till den verksamhet som anges i den europeiska världshavspakten och till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken.

Detta unionsstöd ska tillhandahållas inom ramen för Nationella och regionala partnerskapsfonden, inklusive EU-faciliteten, i enlighet med de regler som styr den fonden och som fastställs i förordning (EU) [...] [Nationella och regionala partnerskapsfonden].

Artikel 2

Stöd till den gemensamma fiskeripolitiken, den europeiska världshavspakten och unionens havs- och vattenbrukspolitik

1. Stöd till den gemensamma fiskeripolitiken, den europeiska världshavspakten och unionens havs- och vattenbrukspolitik ska stödja de allmänna mål som anges i artikel 2 d i förordning (EU) [...] om ett nationellt och regionalt partnerskap.

Artikel 3

Stöd till den gemensamma fiskeripolitiken, den europeiska världshavspakten och unionens havs- och vattenbrukspolitik

1. Medlemsstaterna ska i sin NRP-plan ta hänsyn till fiskets, vattenbrukets och kustsamhällenas särskilda behov, särskilt det småskaliga kustfiskets behov, i enlighet med artikel 22.2 i förordning (EU) [...] om ett nationellt och regionalt partnerskap.
2. Medlemsstaterna ska i sin NRP-plan beakta fiskeinsatsernas bidrag till miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet och balansen mellan flottornas fiskekapacitet och de tillgängliga fiskemöjligheterna enligt medlemsstaternas årliga rapporter i enlighet med artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

3. Medlemsstaterna ska i sin NRP-plan ange de maximala stödnivåerna för de olika kategorier av insatser som får stöd inom ramen för NRP-planen. För insatser som rör småskaligt kustfiske får medlemsstaterna bevilja en maximal stödnivå på 100 %.
4. En ansökan om stöd som lämnats in av en sökande ska avvisas åtminstone under den tid som anges i den delegerade akt som avses i artikel XX i förordning XX [NRP-fonden] (Kontrollsystem för gårdsförvaltning och den gemensamma fiskeripolitiken) om den behöriga myndigheten har fastställt att den berörda sökanden
 - a) har begått allvarlig överträdelse enligt artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 eller artikel 90 i förordning (EG) nr 1224/2009 eller enligt annan lagstiftning som antagits av Europaparlamentet och rådet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken,
 - b) har varit delaktig i drift, förvaltning eller ägande av ett fiskefartyg som är upptaget i unionens förteckning över IUU-fartyg enligt artikel 40.3 i förordning (EG) nr 1005/2008 eller av ett fartyg som för ett lands flagg vilket identifierats som ett icke-samarbetande tredjeland i enlighet med artikel 33 i den förordningen, eller
 - c) har begått något av de miljöbrott som anges i artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG, i det fall den ansökan om stöd som lämnas in gäller vattenbruksspecifika insatser.

Vid den kontroll som avses i led a i denna punkt ska en medlemsstat, på begäran av en annan medlemsstat, tillhandahålla den information som finns i dess nationella överträdelseregister vilket avses i artikel 93 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 4

Regler för beviljande av stöd

1. Stöd till fiskeflotta eller aktörer som inte är förenligt med WTO-avtalet om fiskesubventioner och målen för den gemensamma fiskeripolitiken enligt artikel 43.2 i EUF-fördraget och artikel 2 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken ska inte beviljas.
2. Stödmottagare ska vara skyldiga att fortsätta att följa den gemensamma fiskeripolitikens regler och får inte begå någon av de överträdelser och eller något av de brott som förtecknas i artikel 3.4 a–c inom en femårsperiod.
3. Överföring till tredjeländer eller omflaggning till tredjelandsflagg av fiskefartyg, inbegripet genom bildande av samriskföretag med partner i tredjeländer och överföring av äganderätten till ett företag, ska inte vara stödberättigande.
4. Djuphavsutvinning ska inte stödjas.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag då förordning (EU) [...] om inrättande av Nationella och regionala partnerskapsfonden för perioden 2028–2034 börjar tillämpas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande